

Entropie a „negentropie“

Napadá mi, že „všeobecná entropie“ by mohla být velmi chápána jako úzce spjatá s vnější stránkou skutečností, zatímco negentropie (negativní entropie) naopak s vnitřní či niternou stránkou skutečností. Mohl by tak být docela „elegantně“ formulován vztah mezi obojí všeobecnou tendencí, o kterém se tolik diskutovalo (a přemýšlelo) po válce, aby to pak po několika letech zase usnulo. Entropie by „vládla“ všem setrvačností (byť na různých úrovních), zatímco všechno nové by mělo negativně entropický charakter – a tedy nepředmětný původ (prostředkovaný vždy subjektivně). Ale velkým problémem je nejenom negativní entropie, nerozlučně spjatá s po věky se stále opakujícím vznikáním nového (tj. toho, co tu ještě nebylo a teď tu po delším nebo dokonce nesmírně dlouhém „vývoji“ jest); nemenším problémem je také ono někdy rovněž věkovité, ale jindy poměrně rychlé opotřebování, stárnutí a nakonec více či méně dlouhodobého zanikání toho po nějakou dobu jsoucího (či spíše bylého). Tak jako vývoj od jednoduššího k složitějšímu, spolu s Teilhardem řečeno „centro-komplikovanějšímu“ vyžaduje obrovskou, vlastně do detailu nepřehlednou a neprůhlednou řadu jednotlivých kroků „kupředu a výš“, znamená i opotřebování a stárnutí v detailech většinou nesledovatelnou sérii drobných poškození a vad, které se stávají zřejmými vždy až po delší době. (Nejde tedy jen o náhlý vznik a náhlý zánik, tedy o jakási přeryvy, ohraničitelné meze, zlomy nebo „skoky“.)

(Písek, 140707-1.)